Год. XXXIV — Варна 3 Май 1929 г. — Брой 202

Абонаментъ:
За година . . 55 лв
За 6 месеци . 30 лв.

Обявления:
Официални по 2 лв. на квадр. сант.;
търговски по споразумѣние.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

ИЗДАВА ВАРНЕНСКАТА ГРАДСКА ОБЩИНА

ИЗЛИЗА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ.

Всичко, що се отнася до вестника, да се изпраща до кметството — Варна

Редакцията ул. „Царь Бориссъ", Бабаджовото здание II-ия етажъ.

Броя 1 левъ.

Христосъ възкресе!

Нѣкога — преди две хиляди години, мракъ забули цѣлата вселенна. Заплакаха звездитѣ, замрѣха уханията на цвѣтята, птицитѣ се лутнха като пияни край кам нитѣ стени на древния Иерусалимъ . . .

Въ тази необикновена скрѫбь се чуваше гласа на Голгота, викътъ на сърдцето, загубено въ непознато, сграбчено отъ ужасното . . . Небето и земята въ молитвенъ екстазъ пѣеха: „Осанна! . . . Осанна!" . . .

Хиляди рѫце тогава се простряха къмъ кръста на Голгота, кѫдето бѣ разпнатата всѣдъ бодли и кръвъ най хубавата истина на свѣта, най-ѣдрия диамантъ отъ огърлицата на живота . . .

И скоро тамъ много сърдца се разтвориха, и кроткия образъ на Оногова хвърли мостъ между великия подвигъ на Богочовѣка и идеала на човѣчеството . . .

Отъ тогава минаха много, години.

Човѣчеството направи гигантски крачки по пѫтя на културния подемъ.

На всѣки кръстопѫть се издигнаха грамадни каменни храмове; всички мислители, всички жреци на изкуството описаха този день; него го вплотиха въ своитѣ произведения велики майстори на перото, четката, лирата и мрамора, но правдата и до днесъ е прикована върху черния, кървавъ стълбъ на Голгота.

Хиляди, милиони хора днесъ дрѣнкатъ рѫждивитѣ вериги на робството, и сърдцата имъ изгарятъ отъ страдания и сълзи.

Българското племе сѫщо като Иисуса ридае върху мъченическия кръстъ и пие отровата отъ „мирнитѣ" договори, забити върху щиковетѣ на победителитѣ.

Иисусъ се борѣше противъ робството и проповѣдваше любовь, братство и сестрадание.

Но, има ли ги днесъ подъ божието небе тия добродетели?

Нека имаме вѣра въ утрешния день, въ великия день, който целува всички човѣшки души и имъ сочи пѫтя къмъ вѣчната красота, щастие и любовь — пѫтя, по който камбанитѣ на справедливостьта ще отзвънятъ тържественния часъ на

— Възкресението Христово.

Инженеръ Б. Кжневъ.

Бѫдещето на Варна

като лѣтовище

При разни случаи и по различни поводи сѫ се изказвали мисли, че е иностранчиво се работи за създаване на поминъкъ на нашиятъ градъ, като се гледа той да се издигне само като лѣтовище, — мисъль въ основитѣ си права, но често пѫти зле тълкувана, тъй като невземането мѣрки за търговското повдигане на града се поставя въ пасивъ на общинската управа, като се забравя, че не е тя, която разполага съ възможностьта за неговото разрешение.

А да се подържа мисъльта, че щомъ общината не е въ състояние да създаде условия за търговското повдигане на градътъ, тя не трѣбва да се занимава и съ единъ въпросъ, чието разрешение се намира почти единствено въ нейнитѣ рѫце — въпросътъ за създаване на едно модерно морско лѣтовище, е повече отъ погрѣшно.

На лице сѫ всички условия, както за търговското повдигане на Варна, така и за издигането ѝ като едно съ европейско значение лѣтовище и нека всѣкой, до колкото силитѣ и възможноститѣ му позволяватъ да работи и въ дветѣ насоки. Самата общинска управа, обаче, независимо отъ лицата и партийната имъ принадлежность, ще трѣбва да умножи своитѣ усилия, за постигане една отъ задачитѣ — лѣтовището.

За постигане на другата цель ще трѣбватъ координиранитѣ усилия на стопанскитѣ и политически срѣди, за да могатъ да се издействуватъ отъ централната власть известни мѣроприятия, които ще създадатъ оживление въ пристанището и на пияцата.

Каква ценность въ лѣтовно отношение представлява Варна, като мѣстоположение, климатъ, економически условия и пр., може да се види, само когато се направи едно сравнение съ лѣтовищата на другитѣ държави; такова едно сравнение, макаръ и въ фотографически снимки и реклами, можа да се направи тази година, на пражкия мостренъ панаиръ, състоялъ се между 17 и 24 мартъ, гдето въ една специална зала бѣха изложени лѣтовищата и пристанищата на почти всички европейски държави и гдето Варна за пръвъ пѫть показа своитѣ хубости на европейцитѣ.

Безъ да се попада въ увлѣчение отъ „локаленъ патриотизъмъ", може смѣло да се каже, че що се отнася до онова, *което природата ни е дала*, Варна не се надминаваше отъ никое отъ изложенитѣ въ панаира лѣтовища.

Картината, обаче, веднага се измѣня, щомъ дойдемъ да разгледаме онова, което ние съ своитѣ рѫце и умъ сме сторили и го съпоставяме съ това, което е направено отъ другитѣ нации. Тамъ сме назадъ, и именно за това е необходима енергията на всѣка ни, безъ разлика на партии, съсловия или даже класи, за да стигнемъ и надминемъ другитѣ.

Началото въ това отношение е вече щастливо дадено. Много хубавитѣ ни морски бани и красивиятъ крайморски паркъ сѫ ядката на бѫдещето лѣтовище Варна. Но тѣ не сѫ достатъчни; необходими сѫ още добри и то по *европейски* понятия наредени ресторанти, хотели и главно пансиони, съ удобства и чистота, мѣрени сѫщо съ европейски мащабъ. Онова, което е необходимо за постигане на исканитѣ удобства и чистота, не струва пари; за цельта е необходимо повече вслушване въ мненията и съветитѣ на хора, които сѫ имали възможность да изпитатъ приятностьта на казанитѣ европейски удобства.

Не е мислимо да се разчита на разрастване на Варна като голѣмо лѣтовище, докато не се съзнае тукъ, че гоститѣ, които ще идватъ за лѣтуване, не сѫ съ бездънни джебове и че щомъ сѫ дошли тѣ сѫ *„длъжни да плащатъ"*. Този ориенталски навикъ, който за жалость систематично се практикува тукъ, или ще бѫде окончателно изоставенъ, или ние ще се простимъ съ идеята, че Варна може да разрастне като голѣмо европейско лѣтовище.

Трѣбва да се съзнае, че между манталитета на европееца, па билъ той и най-простия, и между нашиятъ въ това отношение има голѣма разлика и че не сѫ европейцитѣ, които ще привикнатъ съ нашиятъ манталитетъ, а това сме ние, които ще трѣбва да свикнемъ съ тѣхния, ако искаме да ги имаме за гости.

А тѣ искатъ да ни бѫдатъ такива. И искатъ това, не защото не знаятъ, какво да правятъ съ паритѣ си, та да дойдатъ да ни подарятъ малко, а защото лѣтуването за тѣхъ е единъ жизненъ въпросъ.

Условията за животъ въ голѣмитѣ европейски градове, какъвто е и Прага, сѫ толкова лоши, че излизането презъ лѣтото на лѣтовище е нѣщо тъй необходимо, както е самата храна. И за това всѣки посетитель на голѣмитѣ европейски градове ще остане очуденъ отъ множеството грамадни предприятия, които се занимаватъ съ отправянето на лѣтовници до разнитѣ европейски лѣтовища.

Интересно ще е за варненци, макаръ и бѣгло да се запознаятъ съ условията, при които тия европейски бюра изпращатъ съ десетки хиляди лѣтовници по различнитѣ лѣтовни пунктове.

Първото, основата на тия условия е точно установени цени за всичко, което е свързано съ лѣтуването, като пѫтни разноски, съобщителни срѣдства въ градътъ, квартири, ресторанти, но съ опредѣлена по количество и качество храна и пр.

Второто важно условие е удобствата въ всѣко едно отношение, но особено що се отнася до чисто и спретнато наредени стаи, снабдени поне съ текуща студена вода и съ нѣкои приспособления за по интименъ дамски тоалетъ, а така сѫщо и до отходнитѣ мѣста.

По нататъкъ идватъ по редъ развлѣченията, условията за къпане, климатъ, околности и т. н.

За всичко това европейския лѣтовникъ се интересува и пита. Той много рѣдко ще се реши да тръгне къмъ кой да е лѣтовенъ пунктъ, ако не е добре информиранъ за всичко гореспоменато и ако не е сигуренъ че обещаното му въ бюрото ще се изпълни.

Намъ нищо не ни липсва за да можемъ да организираме и лѣтовище Варна по подобие на европейскитѣ такива, стига да се проникнемъ отъ съзнанието, че не сме ние, които ще учимъ чужденцитѣ на нашитѣ разбирания за редъ, чистота и удобства.

При предпоставката, че въ Варна щесе създаватъ исканитѣ условия, и варненската община съ непосрѣдственото парично съдействие на всички заинтересувани отъ лѣтовището домопритежатели, хотелиери, ресторатьори и пр. ще създаде въ голѣмитѣ европойски градове бюра за отправяне на лѣтовници отъ тамъ за къмъ Варна, може да се разчита на едно посещение отъ лѣтовници чужденци, за което даже не е мечтано.

За да се има една малка представа за възможноститѣ въ това направление, ще трѣбва да се отбележи че варненския павилионъ въ пражкия панаиръ се посети отъ повече отъ 200,000 души, отъ които, сигурно е че поне 1/10 биха ни били гости, даже и това лѣто, стига да имаше въ Прага бюро, което да ги отправи за Варна.

А интересъ къмъ Варна се проявява и въ Мюнхенъ и въ Виена и въ Буда-Пеща.

Не сѫ празни надеждитѣ въ това отношение. Нуждно е само да превъзмогнемъ себе си, да се поиздигнемъ малко надъ партизанскитѣ дрязги и следъ като се разберемъ, че въпроса за лѣтовище Варна не е партиенъ или личенъ, а

Великдень.

Разискренъ день надъ сънний градъ
Раздигна бѣлитѣ завеси.
Камбаки празднично звънятъ
И сѣкашъ ангели вестятъ:
Христосъ възкресе!

И всѣки листъ и всѣки клонъ
Чело на слънцето подиесе.
Море, земя и небосклонъ
Се слѣха въвъ молитвенъ звонъ:
Хрнстосъ възкресе!

Гърми тържественъ благословъ,
И духъ събуденъ се унесе
Въвъ святий на живота зовъ,
За правда жаденъ и любовь:
Христосъ възкресе!

Ник. Вас. Ракитинъ.

Благоустройственитѣ работи

които предстоятъ да се извършатъ.

Решение на техническия съветъ при общината.

Техническия Съветъ при общината, въ едно отъ последнитѣ си заседания се е занималъ съ предстоящитѣ благоустройствени работи, които съ откриването на работния сезонъ се налагатъ да се почнатъ. Съвета следъ като е размѣнилъ мисли, взелъ е следнитѣ поважни решения, а именно:

Разрешава се на Инвалидното Д-во да построи на разни мѣста изъ града още десеть павилиона за продажба на марки и тютюнъ по предварително удобренъ проектъ — скица съобразно мѣстото, гдѣто ще се построи павилиона.

*

Удобряватъ се плановетѣ за направа на два обществени нужника, които ще се построятъ единия въ градската градина, а другия до рибнитѣ хали, като точнитѣ, имъ мѣста ще се опредѣлятъ отъ Техническата Дирекция. Възложено е на сѫщата да състави поемни условия за постройката на сѫщитѣ.

*

Техническата Дирекция да проучи въпроса за една помпена станция за изкачване нечиститѣ води отъ канала на морскитѣ бани и вкарването имъ въ канала, който минава покрай Аквариума.

*

Да се довърши кладенеца при морскитѣ бани, отъ гдето се черпи морска вода за отоплителя на банитѣ.

*

Да се произведе спазаряване: за направа канализация на улицитѣ въ курортния кварталъ ул. „27-й юлий", „Ловарска", „Царь Борисъ" и „Булевардъ Фердинандъ". Следъ това да се спазари канализацията и на другу улици.

*

Да се направи спазаряване за направата на стълбище на новитѣ морски бани, проекта на което е одобренъ, и да се продължи доизграждането на подпорната стена при сѫщитѣ бани.

*

Техническата Дирекция да покани жителитѣ на предградието Сесъ-Сеамесъ да покажатъ границитѣ на имотитѣ си, за да може да се завърши дворищната регулация на кварталитѣ имъ.

*

Да се довърши проучването на въпроса за укрепяването на Мюхлюзъ-дере при с. Аджемлеръ за предпазване на каптажнитѣ извори, клонъ отъ Варненския водопроводъ.

*

Да се обяви търгъ за доставка на ломенъ камъкъ, за да се продължатъ работитѣ по укрепяването на Кокарджанското дере и др.

*

Да се започне настилката по улица „Гургулята" и извърши китонирането ѝ Сѫщевременно да се започне настилката на улицитѣ „Македонска", „Бр. Миладинови", „Нишъ" и „Колони" и ул. „Радина".

*

Да се продължи китонирането на ул. „6 Септемврий" отъ бул. „Сливница" до ул. „Каналска" и по ул бул. „Сливница" отъ ул. „6 Септемврий" до Морската градина.

*

Китонирането да се продължи и по ул. „Царь Борисъ", „Бул. Фердинандъ" до Бул. Сливница," сѫщо и часть отъ ул. „27 Юлий" отъ „6 Септемврий" до площадъ „Екзархъ Иосифъ".

*

За да не се спъватъ работитѣ по китонирането на поменатитѣ улици и да се завършатъ съ изработването имъ до курортния сезонъ, да се предупредятъ стопанитѣ чрезъ мѣстнитѣ вестници, техническия съветъ е решилъ, които иматъ имоти по тия улици, да започнатъ въ най скоро време да канализиратъ, електрифициратъ и водоснабдятъ сградитѣ си безъ да чакатъ поодълно покана за това отъ Техническата Дирекция при общината.

Техническия съветъ, имайки предъ видъ спънкитѣ, които липсата на общински съветъ създава, реши да се извършатъ работитѣ въ възможнията имъ размѣръ до конституирането на новия съветъ.

единъ общограждански, да се помѫчимъ да създадемъ онова, което културния Западъ има отъ десетилетия и благодарение на което се препитаватъ не отдѣлни градове, а цѣли държави!

Дано да заработимъ въ тази насока!

Н. Пеневъ, общински химикъ.

Микроорганизмитѣ

въ винарскитѣ изби.

Рѣдко човѣкъ може да срещне винарска изба, която да не е облѣчена въ дебелъ слой отъ мъхъ и плесени, които покриватъ стенитѣ, дървенитѣ скари, бъчви и пр. Това изобилие на плѣсени се дължи на условията, които се намиратъ тамъ: влага, тъмнина, температура, които всички благоприятствуватъ тука за тѣхното развитие, като се има предъ видъ, че нѣкои тайнобрачни растения могатъ да се развиватъ и при температура подъ 0°. Всички микроорганизми въ избитѣ се развиватъ не само по дървенитѣ части — бъчви, дървени скари, сандъци, запушалки и др., които разрушаватъ чрезъ бавното проникване на мицелиума, но тѣ не щадятъ стенитѣ, земята, па даже и стъклото.

Голѣма часть отъ винаритѣ се страхуватъ отъ плесенитѣ, които се развиватъ тамъ, гдѣто виното се сълзи (около чоповетѣ, между дѫгитѣ и пр), защото презъ лѣтото тамъ най-често се развиватъ и то само за нѣколко часа, оцетнитѣ фермеции, които отдѣлятъ силна оцетна миризма, но колко малко винари има, които могатъ да си обяснятъ причинитѣ на различнитѣ заболявания, причинени отъ микроорганизмитѣ, които съставляватъ флората на избитѣ и чиито зародиши се намиратъ въ постоянно движение въ въздуха.

Флората на избитѣ се състои отъ различни фамилии тайнобрачни: бактерии, гъбички (дрожде), плесени и др., които пъкъ служатъ за храна на насѣкоми отъ най низшитѣ класове.

Бактериитѣ, като се оставятъ на страна, различнитѣ видове mycoderma aceti, се намиратъ въ доста голѣмо изобилие въ избитѣ, и тѣхнитѣ спори сѫ прѣснати въ въздуха както на жилищата, така и въ избитѣ. Доказано е, че една голѣма часть отъ заболяванията на вината презъ време на ферментацията се дължатъ на тия бактерии, чиито спори сѫ били вкарани въ течността отъ въздуха или пъкъ чрезъ приборитѣ, съ които се работи. Това се потвърждава отъ факта, че тия бактерии не се намиратъ, когато мѫстьта е бивала предварително стерилизирана и поставена въ стерилизирани сѫдове.

Гъбичкитѣ (дрожде) се намиратъ на постоянно мѣстожителство въ избитѣ, и тѣхното отсѫтствие би очудило всѣкого, като се знае тѣхното значение за ферментацията на вината.

Наредъ обаче съ истинскитѣ гъбички, saccharomyces, се намиратъ различни вредни гъбички, каквито сѫ Mycoderma vini, които покриватъ виното съ бѣла пелена, и Torulas, които сѫ въ състояние да се развиватъ и при голѣми количества отъ сѣренъ двуокисъ. На тия гъбички се дължи провлачването на виното, даже когато е било сулфитирано въ доста голѣмо количество.

Плѣсенитѣ се намиратъ въ голѣмо изобилие въ различни видове, като Botrytis cinerea, Penicillium glaucum, Asperqillus niger, Cladosporium и др. Съ тѣхнитѣ останки сѫ замърсени уредитѣ, сѫдове, рѫцѣтѣ на работницитѣ, а спорите имъ плаватъ въ въздуха на избитѣ и съставляватъ главната часть на праха, който се полепя върху всички предмети. По голѣмата часть отъ тия плесени се развиватъ само на открито, въ присѫтствие на въздуха и не могатъ да предизвикатъ тия заболявания, каквито се дължатъ на болестотворнитѣ гъбички, но понѣкога тѣ сѫ въ състояние да се развиватъ въ самото вино и образуватъ групички, видими съ просто око и като последствие отъ тѣхното развитие се получава размѫтването на виното.

Една голѣма часть отъ изброенитѣ микроорганизми отъ растителенъ произходъ служатъ за храна на ларви и насѣкоми, чиито малки размѣри прѣчатъ често да бѫдатъ забѣлѣзвани. Такива сѫ напримѣръ гъсеницитѣ на множество видове Tinéides, които живѣятъ въ загнилитѣ дървета на избитѣ и пеперудкитѣ имъ снасятъ яйцата си както върху корковитѣ запушалки, така и въ пукнатинитѣ на дъскитѣ и излюпенитѣ червейчета образуватъ галерии, тамъ кѫдето сѫ се излюпили. Различнитѣ видове молци, Coleopteres и т. н. сѫ въ състояние да прѣдизвикатъ голѣми пакости на всички дървени сѫдове като ги проядатъ, образуватъ галерии, презъ които виното почва да тече. Влагата въ избитѣ привлича тѣзи насѣкоми, а пъкъ плесенитѣ имъ даватъ убѣжище и храна.

Независимо отъ това, една голѣма часть отъ плесенитѣ предизвикватъ загниването на дървенитѣ части чрезъ разлагането на целулозата: подъ влиянието на различнитѣ диастази, които се образуватъ въ плесенитѣ, целулозата се хидролизира, разлага и дървенитѣ части се разпадатъ. Нѣкои отъ плесенитѣ, като Penicillium glaucum, при развитието си образуватъ различни вещества, които придаватъ своята миризма, както на цѣлата изба, така и на виното. Такива вина иматъ миризма на мухъль, на прѣсть, на дърво, а често и на развалени яйца и ставатъ негодни за консумация.

Мѣркитѣ за прѣдпазване отъ всички тия микроорганизми са прѣди всичко чистотата, която трѣбва да се поддържа постоянно въ избитѣ.

Стѣнитѣ трѣбва често да се варосватъ, да се пръскатъ съ 10% въ разтворъ отъ мѣденъ сулфатъ; избитѣ да се опушватъ често съ сѣра, особено прѣди гроздоберъ, прѣди прѣтакането на виното, изобщо прѣди всѣка манипулация, която се извършва въ избата.

Достатъчно е да се спазватъ и въ избитѣ най елементарнитѣ условия за чистота, за да се получатъ доброкачествени вина и да се избѣгватъ въ по-голѣма степень даже голѣмитѣ неприятности, които иматъ нашитѣ винари, още съ пукването на пролѣтьта и затоплянето на врѣмето, вината да почватъ да се размѫтватъ, да се провлачатъ и да ставатъ негодни за употрѣбление.

По този начинъ ще бѫдатъ запазени въ голѣма степень тѣхнитѣ интереси.

Отъ друга страна новия законъ за народното здраве предвижда голѣми наказания за неспазване чистота при приготвянето, придобиването и съхраняването на хранителни и др. продукти.

Новиятъ театъръ се работи усилено. Предполага се театъра да бѫде окончателно привършенъ още тази есень. Вѫтрешната мебелировка се изработва въ общинската работилница.

Четете „Варненски общински вестникъ"

На Великденъ.

Когато наближаваха Великденскитѣ праздници, Иванъ ставаше по мраченъ и по нервенъ. Презъ седмицата, която предхожда великия праздникъ — на всички възкресение на вѣра, на надежда, на радость, — той изпитваше убійствени душевенъ гнетъ и, за да го избѣгне, изоставяше обществото, отрупваше се съ работа и все повече се затваряше въ печалния си животъ на самотникъ.

Тамъ, въ неприветливото му жилище на старъ ергенъ, неговото лишено отъ радости сѫществуване му се струваше още по незначително, още по безсмислено. Той се отдаваше на мечтания и, снишилъ глава съ рѫцетѣ си, мислѣше за миналото.

Споменитѣ незабѣлязано го пренасяха въ родната му страна, възкресяваха младостьта му, първитѣ трепети на сърдцето му, напомняха първата му и единствена любовь, чиста и ясна като лазурното небе... Предъ очитѣ му заставаше малката Милка, неговата съседка, свежа и примамлива, като ранна череша.... И нахлуваше отново отчаянието, което го бѣше обзело, когато научи, че грубиятъ ѝ баща я бѣше обещалъ другиму и че всѣка надежда е изгубена.

Цѣли петнайсеть години бѣха изминали отъ тази тѫжна случка, която му бѣ внушила мисъльта да избѣга, да напустне за винаги семейството, родината си и да се вмъкне въ непознатото, да стигне на доброволно заточение.

Той бѣше пѫтувалъ, бѣше опиталъ всички удоволствия съ напразно желание да унищожи тежката печаль, която го преследваше навредъ. Той не бѣше се оженилъ, защото не всѣкога можешъ да срещнешъ лице, което да може да се съпостави съ нѣжния споменъ на любимото лице.

Годинитѣ бѣха увеличили страданията и разочарованията отъ единъ безполезенъ, жалъкъ и загубенъ животъ. Мѫжетѣ иматъ само едно прибежище: щастието. Иванъ все повече и повече се считаше за заблуденъ, защото обрѣщаше гръбъ на щастието и не можеше да го търси другаде, освенъ въ далечното си, въ великото спокойствие на родната страна.

Всѣки Великденъ му носѣше отново тѣзи тревоги, а сѫщевременно и желанието да види отново мѣстата, кѫдето бѣше прекаралъ такова свѣтло и щастливо детинство и такова пълно съ чудни надежди юношество.

Една година той реши да се завърне по времето, когато бѣха почнали да цъвтятъ теменугитѣ и игликитѣ. Следъ дълго колебание, предъ страха да не бѫде познатъ и да заприлича на развалина между развалинитѣ на далечното минало, той замина.

Въ голѣмия градъ, който бѣше осталъ такъвъ, какъвто живѣеше въ споменитѣ му, Иванъ стигна, тъкмо когато биеха всички черковни камбани. Нищо не се бѣше измѣнило въ тѣхния кварталъ; всичко изглеждаше вѣчно като слънцето, което го освѣтляваше съ веселитѣ си топли лѫчи.

Иванъ усѣщаше, какъ силно бие сърдцето му. Той бѣше много повече развълнуванъ, отколкото при заминаването си. Юношескиятъ духъ отново възкръсваше у него и му почръщаше прѣснотата на първитѣ впечатления, очудването, че още живѣе, и желанието за обичь, това желание, което годинитѣ съвсѣмъ не бѣха промѣнили.

И като чуваше звъна на камбанитѣ, той наистина се почувствува обвѣтъ отъ обаянието на миналото, изпълненъ съ мечти и щастие. Веднага се запъти къмъ черквата, за да види облѣченитѣ праздично богомолци. Никой не го позна, макаръ и мнозина да се вглеждаха въ него.

И внезапно, едно лице, което би познилъ всредъ хиляди други, го изгледа и се изчерви, една стройна фигура радостно забърза къмъ него.

Милка, облѣчена траурно, се изправи отпреде му и съ звучния си, както едно време, гласъ му проговори:

— Ти ли си, Ваньо?

И му подаде трепереща рѫка.

— Защо си въ трауръ? — запита той, като отговаряше на сърдечното ѝ рѫкуване.

— За баща си... Отъ дълго време нося черно, понеже мислихъ, че само въ него мога да се предамъ напълно на тѫгата и осамотението си.

— Осамотение ли? Но нали си имашъ семейство?

— Ето, че ти не знаешъ какво бѣ станало, понеже замина толкова набързо тогава... Бащата ми не бѣше обещалъ на единъ младежъ, предъ когото не можахъ да скрия, че сърцето не ми принадлежи. Младежътъ бѣше добъръ и честенъ, схвана положението и се оттегли... Отъ тогава азъ все те чакамъ.

Гласътъ ѝ затрепера. Неподвижни, треперящи единъ до другъ, тѣ се загледаха мълчаливо; струваше имъ се, че се намиратъ отново пакъ такива, каквито бѣха въ миналото.

Великденскитѣ камбани още биеха, като че ли и тѣ бѣха развълнувани отъ неочакваната среща... Иванъ и Милка се заловиха за рѫце и подъ тържествения камбаненъ звънъ, предъ кроткия ликъ на Спасителя, отпразднуваха щастливия си, макаръ и закъснѣлъ, годежъ.

отъ френски Борисъ Поповъ

Кримската експедиция*)

Хроника на източната война.

IX Комендантътъ Анри, адютантъ на маршяла, вече е заминалъ за Шуменъ съ мисия да предизвести Омеръ паша за пристигането ни въ Варна

Повече отъ всички, турскиятъ главнокомандующъ горещо желае да се срещне съ съюзнитѣ генерали; той знае, че отъ тѣхното присѫтствие и отъ цѣлото общо решение ще се създаде преди всичко едно морално впечатление, което ще подействува на неговитѣ войски, а въ сѫщото време ще поколебае неприятеля въ смѣлитѣ му намѣрения За день на заминаването е опредѣленъ 18 май 1854 г., защото маршалътъ очакваль на 17 май подполковникъ Дийо и комендантъ Анри, които трѣбва да се завърнатъ отъ Шуменъ. Тѣ вече могатъ да дадатъ за турската армия и за позициитѣ на Омеръ паша цѣнни сведения.

X. На 17 и двамата офицери пристигатъ. „Комендантъ Анри, пише маршалътъ, пристигна отъ Шуменъ и Варна, очарованъ отъ приема, оказанъ му отъ турския генералисимъ; той е срещналъ единъ човѣкъ, привързанъ къмъ французитѣ и далечъ отъ всѣка мисъль да имъ пречи въ нѣщо; той ме очакваль, той очаква особено армията съ голѣмо нетърпение".

Полковникъ Дийо и комендантъ Анри, освенъ това донесоха нѣкои сведения, които би позволили, преди тѣхното заминаване отъ Цариградъ, да се внуши на двамата генерали една особена представа за хората и нѣщата, които тѣ отиваха да видятъ.

„Въ турската армия казватъ тѣ, нѣма началствующъ генералъ и войници; никакъвъ преходъ.

„Омеръ паша едва си служи съ картата; той не знае положението и има неясна представа за броя на войскитѣ си; никога той не посещава нито една болница, нито единъ боленъ, нито единъ раненъ".

Адютанта на маршалъ Сенъ-Арно обходилъ по негова заповѣдь болницитѣ Гледали го съ смесено чувство на изненада и възхищение; и за нѣколко мизерни піастри, раздадени отъ името на Франция, болнитѣ и раненитѣ му цѣлували ржцетѣ[1])

Турскиятъ главнокомандующъ нѣма единъ опредѣленъ планъ; неговата единствена мисъль е да остане въ Шуменъ, кѫдето неговитѣ позиции сѫ укрепени и защищавани отъ 45 хиляди войници. Той нѣма да атакува, а ще чака за всѣко настѫпателно действие сътрудничеството на съюзницитѣ

Той нѣма никакво точно указание за неприятелската армия. Единствената му преценка е тази: „Азъ мисля, че здравословното състояние на тази армия е лошо; ако тя прекара единъ месецъ въ Добруджа, това е за менъ едно спечелено сражение, защото ще я налетятъ болести. Руситѣ, които сѫ взели дѣсния брѣгъ на Дунава, не извършватъ никакво движение напредъ; лѣвото имъ крило се опира на Кюстенджа, а дѣсното въ Расово. Нѣколко казашки разъезди сѫ проникнали до 5 мили отъ Силистра Страхътъ отъ стоварването на френската армия въ Варна ще принуди руситѣ къмъ отстѫпление."

Такова бѣше долу-горе развиването на общото положение. Така поне се очертаваше отъ сведенията, получени изъ разни мѣста, и отъ тѣзи, чуги отъ пратеницитѣ изъ устата на самия генералисимусъ.

XII На 18 маршалъ Сенъ Арно, лордъ Раглянъ, сераскерътъ и Риза паша слѣзоха въ Варна

Още отъ вечерьта маршалътъ бѣше решилъ сераскерътъ да замине до Шуменъ (отъ дълго време не се бѣше случвало на единъ сераскеръ да развие една тъй голѣма дейность). Маршалътъ, нетърпеливъ да разбере действителната сила на турската армия и степеньта на довѣрието, което можеше да се има въ нея, смѣташе да се осведоми по този начинъ.

Сѫдейки по движенията на руската армия, ставаше почти ясно, че тя възнамѣрява нѣкаква сериозна акция къмъ тази страна и при краенъ случай позицията на Шуменъ добиваше голѣмо значение.

Турскиятъ губернаторъ сияеше, пъленъ съ довѣрие и надежд ; не бѣше сѫщото съ двамата главни генерали. Разбира се, съюзнитѣ армии още днесъ укавваха своето морално въздействие за общата клауза, която защищаваха; но можеха ли тѣ още сега да й укажатъ една действителна помощь съ своитѣ съединени сили?

XIV. На 19 май, въ 9 часа сутринята, „Бертоле" пристигна въ Варна, кѫдето турцитѣ имаха единъ гарнизонъ отъ 6000 души

Събитията следваха бързо; не можеше да има вече никакво съмнение върху намѣренията на противната армия. Омеръ паша сѫмъ донесе въ Варна новината, че руситѣ напредватъ съ бързъ маршъ, строятъ мостове надъ Дунава и се съсрѣдоточаватъ край Силистра, която, по всѣка вѣроятность, ще бѫде обсадена въ по малко отъ десеть дни.[2])

Турската армия следователно стоеше сама срещу фронта на руската армия; трѣбваше безъ да се губи нито минута да се вземе решение и да се действува. — Обаче, Силистра имаше единъ гарнизонъ отъ 18000 войници, добре командуванъ; и Омеръ паша отговори съ една дълга съпротива

Предъ видъ възможноститѣ, които се готвѣха, генералитѣ решиха да заминатъ превъ нощьта, въ 2 часа, за Шуменъ

Сутриньта се състоя конференция въ 5 часа. Това бѣше първата обща среща на тримата генерали, първи пѫть въпросътъ за военнитѣ действия се разискваше сериозно; и това (което може да се каже) на бойното поле.

Омеръ паша, който притежаваше въ висока степень военна интелигентность, каквато и да бѣше въ сѫщность, спорадъ оценката на нѣкои, суетностьта на неговия характеръ, знаеше своята неподготвеность и невъзможностьта да се противопостави на неприятеля. „Да му се предлага сражение, това значи, казваше той, да се иска равстройството на цѣлата ми армия, за която е запазена една по добра участь[3])

Съ тѣзи възгледи турскиятъ главнокомандующъ пристигна въ Варна. Атаката на Силистра отъ московскитѣ войски правѣше положението по критическо и още по трудно.

XV. Горещата, активна натура на маршала, неговиятъ високъ чинъ въ армията, всичко това го задължаваше да направлява и да разднижва, тъй да се каже, голѣмитѣ дебати, които щѣха да се открияатъ Още въ началото на конференцията той взе думата и помоли Омеръ паша да изложи ясно положението на своята армия нейната сила, нейното продоволствие и проектитѣ, които си е изработилъ, за да се противопостави на неприятеля. чието настѫпление не бѣше вече една възможна вѣроятность, но единъ свършенъ фактъ.

Той го замоли сѫщо да съобщи какъвто знае относно руската армия, нейния приблизителенъ брой и особено намѣренията, които, спорадъ движенията на тази армия, той можеше да предположи у генералъ Паскевичъ.

Тогава турскиятъ главнокомандующъ изложи, съ голѣма интелигентность и яснота, своето положение и това на своята армия. Неговитѣ ефективи, пръснати навсѣкѫде, възлизаха на около 104,000 души. Главнитѣ пунктове бѣхи: Силистра 18,000 души; Шуменъ 45,000 души; Кидлинъ и Кюлафатъ около 20,000 души; Варна 6000 души; останалитѣ пръснати тукъ тамъ. Тѣзи войски сѫ добре доволствани съ муниции и припаси не имъ липсватъ.

Той гледа на повиците, които държи въ Шуменъ като на твърде силна; сигуренъ е, че ще противопостави на руситѣ една непреодолима преграда и дори да ги бие, ако се опитатъ да атакуватъ. Омеръ паша знае цѣната и издържливостьта на своитѣ войници задъ окопитѣ; затова именно, далеко отъ мисъльта да даде сражение на неприятеля, той е взелъ решението да чака пристигането на съюзнитѣ армии, които вове отъ цѣло сърдце.

Колкото за руситѣ, тѣхнитѣ намѣрения изглежда да се очер

*) Чрезъ книгата: „L'Expedition de Crimée jusqu'a la prise de Sebastopol — chronique de la guerre d'Orient" отъ баронъ Де Базанкуръ. воененъ кореспондентъ презъ войната на френското министерство на просвещението Книгата е издадена въ 1856 год въ 400 стр

[1]) Извлечение отъ едно писмо на коменданта Анри: „Цариградъ, 18 май. Маршалътъ заминава тази вечерь за Варна. Азъ се връщамъ отъ Шуменъ. Омеръ-паша ме посрещна радушно; неговата физиономия е финна и чудесна, той никакъ не изглежда съкрушенъ въ самолюбието си, както се говори често. Той знае своята цена, чувства сѫщо, че неговата роля ще бѫде изиграна ако ние не пристигнемъ; той съзнава своята слабость".

„Азъ обходихъ позициитѣ на Шуменъ, казармитѣ, болницитѣ. Видѣхъ тамъ лошо облечени и лошо обути войници. Влизахъ въ болницитѣ съ свито сърдце: какво безредие! Парцаливи завивки, извехтѣли възглавници и въпреки това доблестнитѣ хора не се оплакваха

„Каква тѫжна и безутешна земя е тази България, която би могла да бѫде обетована земя Рускитѣ казаци обезпокояватъ тѣзи бедни българи на четири мили отъ пѫтя, който азъ следвамъ Башибозуцитѣ, турскитѣ казаци, горятъ тѣхнитѣ села; и тѣзи нещастници заминаватъ за неизвестни страни, далечъ отъ фронта, които имъ опредѣлятъ двамата неприятели. — Но каква великолѣпна почва! Какво богатство, ако човѣкъ би желалъ да го използва!"

[2]) На 11 май руситѣ, следъ като напустнаха Добруджа, заминаха нагоре по Дунава. дебаркираха до Силистра и атакуваха това мѣсто. На 16, подсилени съ части отъ единъ новъ армейски корпусъ. току що пристигналъ по тѣзи мѣста, тѣ бѣха успѣли да построятъ единъ мостъ върху Дунава и да минатъ въ значителенъ брой на десния брѣгъ на рѣката.

[3]) „Омеръ паша, пишеше маршалътъ не заслужава нито всичко добро, нито всичко лошо, което се говори за него; той е единъ човѣкъ толкозъ забележителенъ, толкозъ полезенъ за турцитѣ, че тѣ не биха могли да намѣрятъ другъ да го замѣсти; той е истински войникъ Като генералъ има добри и здрави мисли, но неосѫществими и отъ политическо гледище невѣрни; тази затворена и здрава глава има нужда отъ направляване".

Л. К. Бочевъ

Продължение на предприятията следъ смъртьта на предприемача.

(Чл. 188 ал. II отъ закона за б. о. п.)

Текстътъ на чл. 188 ал. II отъ закона за бюджета, отчетностьта и предприятията се нуждае отъ разяснение, защото така, както е формулиранъ, често предизвиква недоумѣние относно случаитѣ, когато може да се унищожи договора, безъ да се конфискува залога, или да се развали на наследницитѣ, ако тѣ пожелаятъ, да продължатъ предприятието, защото да се счита, че това е възможно въ всички случаи, е явно погрешно. Въ сѫщиятъ текстъ се подчертава, като необходимо условие „естеството на предприятието." И то въ сѫщность е решающиятъ факторъ, а следъ това правото на министра и желанието на наследницитѣ.

Но на каква база трѣбва да стане категоризацията на предприятията спорадъ тѣхното „естество"? — Това е въпроса, отъ разрешението на който зависи правилното приложение на чл. 188 ал. II

Преди всичко трѣбва да забележимъ, че З. В. О. П. дава на понятието „предприятие" едно опредѣление, което включва и сдѣлки, които не съставляватъ такова, каквито сѫ: купуването, продаването, наемането на нѣщо Това е направено съ цель да се подведе подъ известни правила начинътъ, по който ще се извърши сдѣлката. Смисълътъ, следователно, е чисто процесуаленъ.

Това опредѣление не може да прехвърли посочените граници и да има значение въ частно правните отношения, които посататъкъ се създаватъ между учрежденията и лицата въвъ основа на надлежно утвърденъ търгъ. И за това, въ случая, правото за унищожението на договора е тѣсно свързано съ „естеството на предприятието", т. е. дали то е такова въ истинската и общо приета смисълъ на думата, или само по смисъла на З. В. О. П.

Въ последния случай, а такъвъ е всѣка обикновена покупка и продажба, унищожението по тази причина не може да стане, защото правата и задълженията по договорите не сѫ лични на продавача или купувача, а преминаватъ по право върху неговите наследници по силата на чл. 32 отъ Закона за задълженията и договорите, който гласи: „Договоръ за наемъ на работа се развали съ смъртьта на художника, на архитекта или на предприемача, който е натоваренъ съ тая работа"

Именно, тъкмо въ тоя последния случай, трѣбва да се търси смисъла и приложението на алинея II отъ чл. 188 на З. В. О. П. Лесно е да се схване, че не може да се счита, че министра или наследницитѣ на предприемача иматъ нѣкакво право да унищожаватъ това, което по силата на самия законъ се счита за паднало и че тѣхнитѣ права тукъ не могатъ да бѫдатъ освенъ, по взаимно съгласие, да уговорятъ по между си договора да остане въ сила и да се продължи предприятието. Това не е въ противоречие и съ общото право, защото правилото по чл. 399 ал. I отъ З. З. Д. е изключение отъ принципа на чл. 32 отъ с. з. и не е отъ обществено значение, нито е абсолютно, за да не могатъ страните да го отменятъ чрезъ едно последующо съглашение.

Печатница Д. Тодоровъ, Варна

Идеална храна само въ
ВЕГЕТАРИАНСКАТА ГОСТИЛНИЦА
„ПРИРОДА"
НА УЛ. „6 СЕПТЕМВРИЙ", 6 (БИВШЬ РЕСТОРАНТЪ „БАТЕМБЕРГЪ" И „СТАРИЯ БОРЪ")

ГРАНДЪ ХОТЕЛЪ
„Сплендидъ Палассъ"
въ гр. Варна
се откри на 1 априлъ
въ центъра на града срещу Варненската община.
Ново-построенъ, съ нова комфортна мобилировка, всѣка стая топла и студена течаща вода, баня въ всѣки етажъ на разположение на г. г. пасажеритѣ и всички удобства.
На г. търговскитѣ пжтници се прави 10% отстжка.

Търговия, стопанство и индустрия

БЪЛГАРСКИТѢ ТЮТЮНИ ВЪ ЮЖНА АМЕРИКА

Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава, че въпросътъ за евентуалния износъ на български тютюни и папироси въ южноамериканскитѣ пазари, предимно въ Аржентина, се е поделъ наново, съгласно единъ рапортъ на българския пълномощенъ министръ въ Виена, отправенъ до Външното м во, отъ представителитѣ на южло американскитѣ републики въ Виена.

Споредъ сведенията, изложени въ този рапортъ, благодарение създадения вече вкусъ къмъ балканскитѣ ароматични тютюни, сѫществуватъ по настоящемъ добри перспективи.

За пласирането на българскитѣ тютюни и папироси въ южно американскитѣ п а з а р и последнитѣ (особено въ Уругвай) сѫ наводнени съ папироси на австрийската тютюнева режия, при все че тѣзи папироси — експортирани отъ режията, сѫ по малоценни и по качество и по цена отъ българскитѣ тютюни. А споредъ направенитѣ изявления на представителитѣ на другитѣ южноамерикански страни въ Виена, сѫщитѣ условия за пласиране на българскитѣ тютюневи издѣлия сѫществували и въ Аржентина и въ Бразилия.

Варненската търговска индустриална камара държи на разположение на интересующитѣ се списъка на нѣкои по видни търговски фирми за търговия съ тютюни въ южно американскитѣ държави.

*

Варненския окр. сѫдъ е обявилъ въ несъстоятелность видния столиченъ търговецъ Георги Маноловъ.

Панаири

Тази годишния мостренъ панаиръ въ Солунъ ще се състои отъ 15 до 30 септемврий.

*

Отъ 25 августъ до 3 септемврий т. г. въ гр. Братислава, чехословашко, ще се състои IX Дунавски международенъ панаиръ. Презъ сѫщото време се свиква тамъ II международна конференция за дървената индустрия.

Участвуващитѣ въ тази индустрия ще иматъ възможность на мѣстото да се запознаятъ съ днешното състояние на този тъй важенъ клонъ отъ чехословашката индустрия.

*

Отъ 5 до 14 юлий въ Спишска Нови Весъ (словашко—Чехославия) се урежда една „Подтатранска изложба," въ която ще бѫде застѫпена индустрията, минното дѣло, занаятитѣ, лесовъдството, земледѣлието и културнитѣ дѣла на словашко. Въ сѫщото време въ бливкия градъ Левогъ ще стане всекигодишното поклонение, на което се стича околното население въ своитѣ тъй живописни носии.

Зърненитѣ храни въ Марсилския пазаръ

Нашиятъ генералеиъ консулъ въ последнитѣ си рапорти за положението на Марсилския пазаръ между другото пише:

Считаме за дългъ да отправимъ и едно предупреждение къмъ българскитѣ житареки кръгове: ако реколтата на Съединенитѣ щати и изобщо свѣтовната реколта дава основа за известни безпокойства, поради замръзване, грададното свърхпроизводство на зърнени храни презъ 1928 год. е въ състояние да покрие единъ дефицитъ минимумъ отъ 100 милиона квинтала. Да бѫдемъ прочее предпазливи и да не се оставяме на случая той да решава и той да ни ржководи — ще се покачатъ ли ценитѣ, или ще спаднатъ, за да ядемъ евтинъ хлѣбъ.

Жита:

Твърдо алжирско и туниско х. т. 80 кгр. 163 франка каф Марсилия, твърдо марсилско 77—153 фр., меко марсилско 76—151 фр.

Спадането въ ценитѣ на житата презъ последнята седмица е продължило.

Царевица:

Блата, жълта разполагаема 190—191 шил.

Българска жълта—184—185.

Ечемикъ:

Алжирски за 100 кгр. 98-99 фр.

Овесъ:

Алжирски — Туниски 46—47 алжирски за 100 кгр. 113-114 фр.

Презъ течението на седмицата ценитѣ на царевицета останаха сѫщитѣ, ечемика спадна съ 1 франкъ, а овеса съ 2 франка на 100 кгр.

Фасулъ:

Българска реколта 1928 год. 36 - 37 лири стерлинги, ромжнски — 32-33, бразилски — 570 Франка, руски — 36 лири стерлинги.

Тенденцията въ ценитѣ на фасула презъ седмицата бѣ на спадане.

Българския фасулъ запази цената си, но ромжнския дунавски сп дна съ 1 лира стерлинга на тонъ

Забележителното презъ тая седмица е появата на пазаря на руски фасулъ, което става за пръвъ пѫть отъ година и половина насамъ и то въ време, когато цената на фасула спада и вѣроятно ще спада.

Варненскиятъ общински театъръ

Никой не може да отрече бързото театрално развитие на провинцията презъ последнитѣ нѣколко години. Въ провинциалнитѣ театри, — макаръ че ого поставени да работятъ при твърде лоши условия — се проявяватъ даровити хора, които подъ бледата свѣтлина на театралната рампа неуморно създаватъ образи, чиято художественость и стилность откриватъ елементи и изгледи на настѫпилия истински творчески моментъ у нашитѣ артистични дарования. На тая мисъль ни навежда и другъ фактъ: публиката вече обръща голѣмо внимание на театритѣ, — което се обяснява главно съ едно: на сценатa театралната публика намира това, което по-рано, ако не липсваше съвсемъ, то бѣше застѫпено въ една повърхностна, неестествена и нехудожествена форма.

Общиятъ театраленъ подемъ на провинцията, стремежътъ да се излѣзе изъ кръга на дилетантизма и баналното, особено силно се почувствува въ Варна презъ изтеклия и настоящия театрални сезони. Даденото презъ миналия сезонъ бѣше много за условията, при които актьоритѣ отъ Варненския общински театъръ бѣха принудени да работятъ. На първо време тѣ трѣбваше да привлѣкатъ главния факторъ за преуспѣване на театралното дѣло: публиката. И тѣ успѣха. Не само че я привлѣкоха, но съумѣха и да я задържатъ. Какъ? — Съ добре подбранитѣ пиеси и отличното имъ изпълнение.

Сега театърътъ се радва на завидно посещение. Сполучливо открилъ сезона си съ българската пиеса „Камбанитѣ на Св. Климентъ" отъ Димо Сѣровъ, той продължи дѣлото си съ по-голѣмо усърдие и внимание, тръгна по стария си пѫть на творчество къмъ по-добри материални и морални резултати. До сега сѫ дадени едно значително число пиеси, между които: „Засада", „Ивмѣна", „Аташето", „Пѫтьтъ къмъ Ада", „Крайцерова Соната", „Монаситѣ", „Подъ сѣнкитѣ на харема", „Къмъ пропасть", „Молитвената броеница", „Крадецътъ", „Отчето на гости у богатитѣ", „Камо грядеши", „Албена", „Къеметъ" и др. Почти всички сѫ се задържали дълго на сценатa, а нѣкои даже и до днесъ не сѫ слѣзли оттамъ.

Заслужава похвала фактътъ, че варненското гражданство е съзнало културната роля на театъра като възпитателенъ институтъ и му отдава заслужено внимание и насърдчение. Успѣхитѣ на театъра сѫ голѣми. Всѣка нова постановка се посреща шумно отъ всички страни, коментира се съ възторгъ, сѣкашъ е културно тържество, което откѫсва Варна отъ потискащото я провинциално еднообразие.

Несъмнено, преуспѣването на Варненския общински театъръ се дължи най вече на режисьора г. Ив. Яневъ. Съ своя добъръ организаторски похватъ, режисьорскитѣ си дарби, познаване на сценатa и художествения си усетъ г Яневъ съумѣ още въ началото да се справи съ положението, въ което се намираше театърътъ, и, съ оглед на изискванията на театралната публика, да го издигне на тая завидна висота. При това, трѣбва да се отбележи и сериозното отнасяне на актьоритѣ къмъ своята творческа дейность, за което тѣ спечелиха симпатиитѣ на гражданството.

Василъ Каратеодоровъ.

Изъ цѣлъ свѣтъ

Преимущества то на трамвайнитѣ коли обслужвани съ единъ служащъ M. Harvert Callot, директоръ на трамвайната дирекция въ Нанси е направилъ обстойно проучвания въ самата Холандия на типа трамвайни коли, обслужвани само отъ единъ служащъ. Преди всичко финансовитѣ резултати отъ туй нововъведение сѫ 5—6000 флорини на кола годишно.

Техническата предпоставка на трамвайнитѣ коли съ единъ служащъ сѫ механическитѣ стрѣлки, които освобождаватъ трамвайния служащъ отъ грижата да слиза и премѣства стрѣлката.

Останалитѣ преимущества се заключаватъ въ следното: 1-во премахването на каквото да да било недоволство и контестации между кондуктора и пѫтницитѣ; 2-ро абсолютно спокойствие на пѫтника, щомъ си е получилъ билета и е заелъ мѣсто въ каруцата; 3-то премахване на всѣкакво нещастие при качването или слизането отъ каруцата, понеже вратитѣ се автоматически затварятъ презъ време на движението; 4-то пѫтницитѣ се смѣнятъ много бързе и лесно; 5-то бързината на движението е засилена, тъй като пѫтницитѣ въ каруцата се движатъ само въ една посока; 6-то премахва се контрола; 7-мо агента не чака да се даватъ разнитѣ сигнали за спиране и тръгване; 8-мо грѣшкитѣ сѫ много намалени и 9-то работата на ватмана е много улеснена.

Общинско законодателство. Въ едно близко бѫдаще Райхстага ще се произнесе по въпроса за общинскитѣ осигуровки срещу пожаръ и др. нещастни случаи, на болници, лаборатории, театри, организации за спасението и пр. Градоветѣ, които иматъ население по малко отъ 150,000 д. жители, ще могатъ да се организиратъ и образуватъ провинциални каси; а градове, които нахвърлятъ 150,000 население, ще могатъ сами да организиратъ и ржководятъ подобни осигурителни служби.

Курсъ по статистика за общинскитѣ чиновници въ Римъ. Фашистското правителство отъ миналата година е предписало на общинитѣ да въведатъ статистическа служба, на която отдаватъ голѣмо значение въ предстоящата организация на общинитѣ. За тази цель „Con-Federatione degli Enti Autarhuci" е взелъ инициативата за статистически курсъ, на който ще се обучаватъ общ. чиновници. Цѣлта на курса е да даде теоретически познания изъ обширната общинска область, за да се създадатъ опитни общ. чиновници за голѣмитѣ, а така сѫщо и за малкитѣ общини, а особенно, въ първо време изъ социалната и демографична области на общинската дейность. Освенъ практическитѣ напѫтствия, както се отбелязва за резултатитѣ отъ първия курсъ, 80 лекции сѫ били четени отъ знаменити професори. Първитѣ курсове сѫ били приключени отъ 40 д. общински чиновници. На отличилитѣ се общ чиновници сѫ били раздадени парични награди отъ 1000 до 5000 лири.

Метачната команда въ Ливерпулъ. Специално за улицитѣ общината издържа една команда отъ 250 метачи. На всѣки метачъ е опредѣлено да почиства отъ 200 до 300 (ярди, (189 до 274 м.) което растояние той е длъженъ да обходи 6 пѫти презъ дена Метачитѣ сѫ снабдени съ малки колички, които се изпразватъ въ по-голѣми коли поне три пѫти презъ дена. Централнитѣ улици се поливатъ и метатъ съ машини всѣка вечерь Въ покрайнинитѣ улицитѣ се чистятъ споредъ нуждитѣ на населението и сезона. Сметьта на улицитѣ възлиза на 56,000 тона, което дава единъ % отъ 20% отъ домашната сметь.

Първитѣ опити на общинска хотелиерска индустрия Общината въ гр. Дортмундъ е направила първитѣ опити съ построяване на общински хотелъ. Този опитъ е много скроменъ: хотелътъ се състои само отъ 40 стаи, които сѫ приспособени и за други цели, ако се окаже, че не е практична експлоатацията.

Новата франкфуртска кухня. Франкфуртъ е първия германски градъ, който е успѣлъ да въведе напълно въ новостроящитѣ се жилища типъ на кухни, които иматъ преимуществото, че освенъ дето разнитѣ кухненски мебели съставляватъ часть отъ архитектурата, а така сѫщо тия нови уреди съкращаватъ извънредно много работната ржка. Туй е една голѣма заслуга, която се заключава въ обстоятелството, че градската управа е удовлетворила новитѣ изисквания въ време и работна ржка. Такива кухни сѫ построени отъ 1927 около 3000.

Борба срещу вредата отъ пушецитѣ. Общината въ гр. Askstead (Англия) се е оплакала предъ сѫдилищата, че една отъ голѣмитѣ фабрики за производство на искуствена кокрина е замърсявала въздуха съ пушекъ. Сѫдътъ е далъ тримесеченъ срокъ на фабриката да приспособи на куминитѣ апарати, които да премахватъ пушека.

Изпитъ за пожарни командири. Отъ 8 до 10 януарий сѫ се произвели редовни изпити за пожарни командири въ Ню-Йоркъ. Явили сѫ се на изпита 502 курсисти или командири на служби.

Плавателенъ басейнъ въ Женева. Населението е изказало желание да се направи единъ плавателенъ басейнъ, който ще има следнитѣ размѣри: 33 × 14 м., а дълбочината ще започва отъ 0·90 и достига до 4 м. Прозорци, врати и пр. ще бѫдатъ двойни, за да се избѣгне всѣко застудяване. като водата се затопля на 20 и 21° целзиеви.

ХРОНИКА

Варненски *общински вестникъ честити на читателитѣ си Свѣтлитѣ Христови праздници.*

По случай свѣтлитѣ праздници, Варненската популярна банка е отпуснала помощи на: Безплатнитѣ ученически трапезарии 20,000 лв., Варненското женско благотворително д-ство „Майка" — 5,000 лв., Дирекцията на III прогимназия за детската музика — 5,000 лв., Старопиталището — 3,000 лв.

Варненската търгов. индустриална камара съобщава на заинтересованитѣ занаятчии, че майсторскитѣ изпити по разнитѣ занаяти въ района й презъ пролѣтната изпитна сесия ще започнатъ отъ 21 май както следва: Въ Варна — отъ 21 май, въ Разградъ — 23, въ Търново — 30, въ Габрово — 8 юни, въ Трѣвна — 16, въ Бѣла Черкова — 21, въ Шуменъ — 25.

На допуснатитѣ до изпитъ кандидати ще се съобщи съ специални писма точно кога и кѫде ще се явятъ на изпитъ.

Варненски археологически музей. Постѫпления за м. априлъ. *Отъ Варна,* Гровевъ, дирек. кино Ранковъ — бронз. мон. Гордианъ; Ст. Лавдовъ — медни монети; Ив. Цминскхий, Пробъ, К Велики и Константинъ; Кс. Янковъ — старъ сандъкъ и картина; Д Лимберовъ амфора; свещ Т. Кьорчевъ — кожанъ коланъ на кадифе съ сърмени изображения; П. Курудимовъ — меденъ румжнски юбилеенъ медалионъ; Н Николовъ — медна турска монета; Б. Ивановъ — бронзовъ български възпоменателенъ медалионъ; И. Иордановъ — мед. византин. монета; В. Ив. Сапунарова — 44 разни книги, преимуществено археологически и исторически; Е. Камбурова — седефено изображение върху сребърна подкладка; Р. Я. Трифонова — седефена паничка съ орнаменти; Д. Ангелова — две крила отъ икона; Ат. Георгиева — сѫщо и женски фесъ; К. Алековъ — монети: бронзова — Дионисополъ и две мед. византин.; Г. Сокеровъ — 6 медни монети: 4 византийски, 1 римска и 1 турска; Хр. Каварналиевъ — литографна цвѣтна картина Кримската война; Б. Ивановъ — мед. виз. монета; Ив. Димковъ — сѫщо; К. Неновъ сѫщо: С. Сидеровъ — сѫщо; Вовницки — сребърна монета на гр. Абдера отъ IV в. пр. Хр., Н. Ривовъ — старъ чибукъ; Р. Богдановъ — желѣзна военна подиора за кола. *Козлуджа.* П. п. Кръстевъ — бронзова монета Одесусъ отъ имп. Марка Аврелия Антонина. *Ени-махле* Г. Жековъ — сребърна монета: Ал. Велики и Веспасиянъ. *Аврен.* К. Стойкова — медна визан. монета; Ив. Маринова, Т. Недева, М. Статева и Ж Маринова — разни етнографски предмети, *Елечъ.* Л Пеновъ — медна римска монета и желѣзна стрела. *Аджемлеръ.* Н. Георгиевъ — медни тракийска и римска монети. *Хамбарлѫ Караачъ.* Д-ръ Павловъ Симевански — медна молдованска монета.

Дружеството изказва благодарность на дарителитѣ.